

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

Poslovni broj: 2 P-43/2022-49

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Varaždinu, po sutkinji toga suda Meliti Poljanec Bubaš, u pravnoj stvari tužitelja ADRIA RIJEKA d.o.o., Rijeka, Užarska 28, OIB: 07638053150, kao pravnog slijednika iza HYPO GROUP d.o.o., Rijeka, Užarska 28, OIB: 04938014535, kao osporavatelj za stečajnog dužnika W GROUP d.o.o. u stečaju, Varaždin, Ivana Severa 2A, OIB: 16031293073, zastupanog po punomoćniku Alenu Ivkoviću, odvjetniku iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Alen Ivković i Sunčica Novak iz Rijeke, protiv tuženika OTP BANKA HRVATSKA d.d., Split, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, zastupanog po punomoćnici Emi Kalogjera Juranić, odvjetnici iz Zagreba, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja prijavljene tražbine tuženika, nakon održane glavne rasprave zaključene dana 07. veljače 2023. u prisutnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu presude dana 31. ožujka 2023.

p r e s u d i o j e

I/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja ADRIA RIJEKA d.o.o., Rijeka, Užarska 28, OIB: 07638053150, kao pravnog slijednika iza HYPO GROUP d.o.o., Rijeka, Užarska 28, OIB: 04938014535, kao osporavatelj za stečajnog dužnika W GROUP d.o.o. u stečaju, Varaždin, Ivana Severa 2A, OIB: 16031293073, protiv tuženika OTP BANKA HRVATSKA d.d., Split, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, koji glasi:

"I Utvrđuje se da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda vjerovnika OTP BANKA HRVATSKA d.d., Split, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833 u iznosu od 12.388.640,75 kuna spram stečajnog dužnika W GROUP d.o.o. u stečaju, Varaždin, Ivana Severa 2/A, OIB: 16031293073, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Varaždinu pod posl.br. St-425/2018.

II Nalaže se tuženiku OTP BANKA HRVATSKA d.d., Split, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833 da u roku od 8 dana isplati tužitelju Hypo group d.o.o. iz Rijeke, OIB: 04938014535 parnični trošak s pripadajućom zateznom kamatom po stopi određenoj čl. 29. Zakona o obveznim odnosima tekućoj od dana donošenja presude pa do isplate."

II/ Nalaže se tužitelju ADRIA RIJEKA d.o.o., Rijeka, Užarska 28, OIB: 07638053150, kao pravnog slijednika iza HYPO GROUP d.o.o., Rijeka, Užarska 28, OIB: 04938014535, kao osporavatelj za stečajnog dužnika W GROUP d.o.o. u stečaju, Varaždin, Ivana Severa 2A, OIB: 16031293073, naknaditi tuženiku OTP BANKA HRVATSKA d.d., Split, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, parnične troškove ovog postupka u iznosu od 1.306,49 EUR / 9.843,75 kn¹, u roku od 8 dana.

III/ Odbija se tuženik OTP BANKA HRVATSKA d.d., Split, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, sa svojim zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 187,17 EUR / 1.410,23 kn¹.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja osnovanosti osporavanja prijavljene tražbine tuženika, u kojoj navodi da je u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom W GROUP d.o.o. u stečaju, koji se vodi pred ovim sudom u predmetu St-425/2018 tuženik prijavio tražbinu u iznosu od 12.388.640,75 kn kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda, koju je na ispitnom ročištu osporio tužitelj kao stečajni vjerovnik. Budući da je sud u tom postupku zauzeo stav da za iznos prijavljene tražbine tuženik raspolaže ovršnom ispravom, uputio je tužitelja kao osporavatelja na pokretanje parnice radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine.

Tužitelj tvrdi:

- da tuženikova predmetna tražbina prema stečajnom dužniku ne predstavlja tražbinu drugog višeg isplatnog reda, jer tuženik ima upisano založno pravo na nekretninama stečajnog dužnika pa eventualno može biti samo razlučni vjerovnik s tražbinom na trpljenje namirenja iz vrijednosti zaloga prodajom nekretnine, koji je ovlašten svoju tražbinu namirivati isključivo iz vrijednosti založene stvari, konkretno nekretnina na kojima ima upisano založno pravo,

- da tuženik nema valjanu ovršnu ispravu za tražbinu drugog višeg isplatnog reda u prijavljenom i priznatom iznosu, jer predmetni Ugovor o kreditu nije solemniziran i ne predstavlja javnobilježnički akt, niti ispunjava zakonske uvjete za takvo svojstvo – nije sastavljen sukladno čl. 54. i čl. 59.-69. Zakona o javnom bilježništvu (NN 78/93, 29/94, 162/98, 16/07, 75/09, 120/16, dalje; ZJB), zbog čega sukladno čl. 70. st. 1. ZJB nema snagu javne isprave – ne sadrži niti određenu činidbu, niti clausulu exequendi,

- da je prijavljena tražbina zastarjela temeljem odredbe čl. 233. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21; dalje: ZOO), s obzirom na to da iz Ugovora o kreditu proizlazi da tražbina tuženika dospijeva 01. studenog 2009., dakle u razdoblju kraćem od jedne godine od plasmana kredita, a prijava tražbine u stečajnom postupku je podnesena 07. veljače 2019., dakle nakon nastupanja zastare (jer su zastarjele sve eventualne tražbine tuženika dospjele prije 07. veljače 2016.). Dakle, radi se o zastarjeloj tražbini osiguranoj založnim pravom,

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

što proizlazi iz odredbe čl. 222. ZOO-a kojom je propisano ograničenje namirenja zastarjele tražbine osigurane založnim pravom i to na način da se tuženik može namiriti isključivo iz vrijednosti opterećene stvari, a ne i iz preostale imovine dužnika (a i to pod uvjetom da vjerovnik stvar drži u rukama ili je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi s tim da zastarjelu tražbinu kamata i drugih povremenih davanja ne može namiriti niti iz opterećene stvari).

2. U svom odgovoru na tužbu tuženik je osporio navode tužitelja istaknuvši kako je Ugovor o kreditu broj ZC-402/08 koji je sastavni dio Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava, kojeg je spomenuti Ugovor sastavni dio, solemniziran po javnom bilježniku Rankici Benc dana 09. prosinca 2008. pod poslovnim brojem OV-8756/2008. Nadalje, i Ugovor i Sporazum u članku 1. sadrže obvezu na činidbu s obzirom da se pravni prednik dužnika, WACHEM d.o.o. obvezuje vratiti tuženiku određeni novčani iznos koji mu je tuženik posudio. Dakle, radi se o ovršnoj ispravi.

U pogledu prigovora zastare, tuženik upućuje na odredbu čl. 233. st. 1. ZOO-a iz koje proizlazi da je za sve tražbine koje su utvrđene, između ostalog, javnobilježničkim aktom propisano da zastarjevaju za deset godina. Napomenuo je da su tuženik i dužnik W GROUP d.o.o. u stečaju sklopili i više dodataka osnovnom Ugovoru o kreditu, od kojih posljednji 2014., s prolongacijom dospijeća tuženikove tražbine do 2018. Stoga su neosnovani tužiteljevi navodi o zastari predmetnog potraživanja.

3. U podnesku od 23. studenog 2020. tužitelj je izmijenio navode tužbe o danu kada je nastupila zastara tuženikova potraživanja istaknuvši kako iz Ugovora o kreditu proizlazi da tražbina dospijeva 01. studenog 2009., dakle u razdoblju kraćem od jedne godine od dana plasmana kredita pa je zastara nastupila protekom roka od 3 godine sukladno čl. 233. st. 2. u svezi čl. 226. ZOO-a. U pogledu prolongacija dospijeća tuženikove tražbine napomenuo je kako iste predstavljaju samo ugovaranje produljenja zastarnih rokova, što nije dopušteno u smislu čl. 218. ZOO-a. Posebno je istaknuo kako je nad stečajnim dužnikom bio otvoren postupak predstečajne nagodbe, slijedom čega je na dan otvaranja postupka predstečajne nagodbe po sili zakona dospjela tražbina tuženika sukladno čl. 72. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajne nagodbe (dalje: ZFPPN), čak i u slučaju da dospijeće nije prethodno nastupilo. U navedenom postupku tuženik se nije odrekao prava na odvojeno namirenje, pa je u smislu čl. 56. ZFPPN-a utvrđen kao razlučni vjerovnik za ovdje prijavljenu tražbinu, a njegova je tražbina kao vjerovnika u predstečajnom postupku utvrđena u iznosu od 1.356,77 kn.

4. Na ročištu od 27. travnja 2022. tužitelj je izjavio da djelomično povlači tužbu i to za iznos od 32.335,75 kn koji se odnosi na parnične troškove u ovosudnom predmetu P-111/2015, navodeći da presuda o tražbini tuženika nije dostavljena uz prijavu tražbine pa se nije mogla ispitati, radi čega se tužbeni zahtjev sada odnosi na tražbinu od 12.356.305,00 kn.

5. Punomoćnica tuženika usprotivila se djelomičnom povlačenju tužbe navodeći da prijavi tražbine u stečajnom postupku prileži Presuda P-111/2015 i Rješenje u tom predmetu od 01. ožujka 2016., kao i Rješenje Visokog trgovačkog suda broj GŽ-1282/2018 od 24. travnja 2018., a koji se odnose upravo na trošak za

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

koji tužitelj izjavljuje da povlači tužbu. Također, ukazala je na odredbu čl. 153. i čl. 106. st. 3. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22; dalje: SZ) iz kojih proizlazi da razlučni vjerovnik može biti i stečajni vjerovnik, pa kako je u prijavi tražbine tuženik u samom tekstu obrasca prijave tražbine kao razlučnog vjerovnika naznačio da svoju tražbinu prijavljuje i kao stečajni vjerovnik, a jer nije mogao predvidjeti postotak namirenja tražbine osigurane razlučnim pravom, to su tvrdnje tužitelja da je tuženik svoju tražbinu prijavio samo kao razlučni vjerovnik, neosnovane.

6. Na ročištu za glavnu raspravu od 08. lipnja 2022. punomoćnica tuženika napomenula je da su pred FINA-om pokrenuta dva postupka predstečajne nagodbe i to nad društvom WACHEM d.o.o. koji se predmet vodio pod brojem Klasa: UP-I/110/07/14-01/7075 te nad društvom W – GROUP d.o.o. pod brojem Klasa: UP-I/110/07/15-01/8375, koja su oba postupka obustavljena. Kako se radilo o predstečaju, tuženik je u tim postupcima mogao biti samo razlučni ili samo običan vjerovnik, dok u stečaju nije imao takvih ograničenja kod prijave tražbina.

7. Tužitelj je učinio nespornim činjenicu obustave navedenih postupaka, no smatra da su bez obzira na to u tim postupcima tražbine vjerovnika utvrđene, pa tako i tuženikova.

Ujedno je iznio i nove činjenice zbog kojih osporava tražbinu tuženika u stečajnom postupku, pa je tako naveo da je uvidom u prijavu tražbine tuženika u stečajnom postupku i sve priložene isprave uz prijavu vidljivo da nema dokaza o tome da bi tuženikov prednik isplatio društvu WACHEM d.o.o. ili društvu W GROUP d.o.o. bilo koji iznos kredita. Na ovo ukazuje činjenica da su se produžavali rokovi korištenja kredita te posebno ukazao na sadržaj dodatka broj 10 Ugovora o kreditu iz kojeg proizlazi novacija obveze, odnosno da su stranke ugovorile kako od ukupnog iznosa od 1.500.000,00 eura, iznos od 1.200.000,00 eura ostaje revolving kredit s rokom korištenja i dospijeca 01. travnja 2013., dok se iznos od 300.000,00 eura restrukturira i pretvara u kratkoročni kredit s anuitetnim otplatama u jednakim ratama od kojih prva dospijeva 01. lipnja 2012., a posljednja 01. travnja 2013. S obzirom na sadržaj odredbe čl. 222. i čl. 226. st. 2. ZOO-a, iznos od 300.000,00 eura zastario je još 01. travnja 2016. Nadalje, dodatkom broj 15 Ugovora o kreditu stranke su ugovorile novu novaciju Ugovora na način da su za preostali iznos od 1.200.000,00 eura ugovorile da dio tog iznosa od 1.000.000,00 eura ostaje revolving kredit, dok ostatak od 166.666,67 eura pretvaraju u kratkoročni nerevolving kredit, pri čemu je ugovorena prva rata anuiteta 01. prosinca 2013., a posljednja 01. travnja 2014. S obzirom na odredbe čl. 222. i čl. 226. st. 2. ZOO-a, iznos od 166.666,67 eura zastario je čak i za slučaj da je postojala ovršna isprava za taj iznos tražbine. Konačno, dodatkom broj 17 Ugovora o kreditu stranke su odredbom čl. 2. ugovorile da za iznos revolving kredita od 1.000.000,00 eura određuju otplatu u petnaest jednakih kvartalnih anuiteta od oko 60.000,00 eura, od kojih prvi dospijeva 31. ožujka 2015. To znači da je za četiri anuiteta od po 60.000,00 eura (240.000,00 eura) nastupila zastara.

Posebno je napomenuo da se Sporazum radi osiguranja novčane tražbine uopće ne odnosi na restrukturirani iznos kratkoročnog kredita, odnosno da se uopće ne odnosi na 706.000,00 eura tražbine, jer nakon što su stranke dodacima Ugovora utvrdile svoj pravni odnos i svoje obveze, nisu sklopile dodatak Sporazumu ili novi sporazum kojim bi se tražbine po novim kratkoročnim kreditima utvrdile u formi

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

ovršne isprave. Osim toga, niti Ugovor o kreditu niti bilo koji njegov dodatak, kao niti dodatak Sporazumu o osiguranju nisu solemnizirani, već isključivo sam Sporazum o osiguranju od 09. prosinca 2008., a koji se odnosi na revolving kredit.

8. U svom očitovanju na navode tužitelja, tuženik je napomenuo da je tužitelj vezan razlozima osporavanja koje je istaknuo u stečajnom postupku, radi čega se o navodima o navodnom neiskorištenju kredita u ovom postupku ne može raspravljati, a s obzirom da se radi o novoj činjenici i novom dokazu u smislu čl. 288.a Zakona o parničnom postupku, koje tužitelj nije navodio niti u tužbi, a niti na pripremnom ročištu. Osim toga, tužitelj u tužbi tvrdi da je potraživanje tuženika zastarjelo 07. veljače 2016., dok je na ročištu 08. lipnja 2022. nedopušteno naveo nove datume, nove činjenice i nove dokaze.

Istaknuo je da je potraživanje tuženika osigurano kako Sporazumom o osiguranju novčane tražbine tako i ostalim ovršnim ispravama, a predmetna je tražbina dospjela 2018., a ne 2016. kako je ugovoreno, jer je stečajni dužnik potpisom ovršne isprave pristao na to da ovdje tuženik kao vjerovnik samostalno odredi datum dospelosti. Također, je istaknuo i da ovršna isprava sadržava odredbu da se datum dospelosti može razlikovati od ugovorenog prvobitnog datuma ukoliko se stranke ne sporazumiju o produljenju roka otplate kredita, što je upravo ovdje slučaj.

9. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u ovosudno Rješenje broj St-425/2018-21 od 26. ožujka 2018. (listovi 5-18 spisa), prijavu tražbine vjerovnika OTP banka Hrvatska d.d. u stečajnom postupku nad dužnikom W GROUP d.o.o. u stečaju od 07. veljače 2019. (listovi 19-22 spisa) s priložima: Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava od 09. prosinca 2008. (listovi 23-27 spisa), Ugovor o kreditu broj ZC-402/08 od 09. prosinca 2008. (listovi 28-33 spisa), I. aneks Ugovora o kreditu, od 30. listopada 2009. (listovi 268-269), dodatak broj 2 Ugovoru o kreditu, od 27. studenog 2009. (listovi 270-271 spisa), dodatak broj 3 Ugovora o kreditu, od 27. siječnja 2010. (listovi 272-273 spisa), dodatak broj 4 Ugovora o kreditu, od 29. ožujka 2010. (listovi 274-276 spisa), dodatak broj 5 Ugovora o kreditu, od 25. ožujka 2011. (listovi 277-279 spisa), dodatak broj 6 Ugovora o kreditu, od 21. travnja 2011. (listovi 280-282 spisa), dodatak broj 7 Ugovora o kreditu, od 29. lipnja 2011. (listovi 283-285 spisa), dodatak broj 8 Ugovora o kreditu, od 25. ožujka 2012. (listovi 286-287 spisa), dodatak broj 9 Ugovora o kreditu, od 24. travnja 2012. (listovi 288-289 spisa), dodatak broj 10 Ugovora o kreditu, od 17. svibnja 2012. (listovi 290-291 spisa), Potvrdu javnog bilježnika (solemnizaciju) poslovni broj OV-1115/2013 od 05. travnja 2013. (list 292 spisa), dodatak broj 11 Ugovora o kreditu, od 27. ožujka 2013. (listovi 294-298 spisa), dodatak broj 12 Ugovora o kreditu, od 15. travnja 2013. (listovi 299-300 spisa), dodatak broj 13 Ugovora o kreditu, od 27. rujna 2019. (listovi 301-302 spisa), dodatak broj 14 Ugovora o kreditu, od 29. listopada 2013. (listovi 303-305 spisa), dodatak broj 15 Ugovora o kreditu, 12. studenog 2013. (listovi 306-308 spisa), dodatak broj 16 Ugovora o kreditu, od 31. ožujka 2014. (listovi 309-311 spisa), dodatak broj 17 Ugovora o kreditu, od 29. travnja 2014. (listovi 312-316 spisa), izvadak iz zemljišne knjige za zk.ul. 12209 k.o. Varaždin (u osnivanju) (listovi 42-45 spisa), izvadak iz zemljišne knjige za zk.ul. 15199 k.o. Varaždin (u osnivanju) (listovi 46-49 spisa), izvatke iz sudskog registra za trgovačko društvo ANNAYER d.o.o. te trgovačko društvo RENCO d.o.o. (listovi 83-90 spisa), izvadak iz zemljišne knjige za zk.ul. 13360 k.o. Varaždin (u osnivanju) (listovi 91-92 spisa), Potvrdu (solemnizaciji)

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

broj OB-8756/2008 od 09. prosinca 2008. (listovi 93-94 spisa), Rješenje Ministarstva financija Klasa: UP/II-423-01/15/01/388 od 17. srpnja 2015. (listovi 122-124 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra za brisano društvo WACHEM d.o.o. (listovi 218-226 spisa) te za društvo W GROUP d.o.o. (listovi 227-231 spisa), dodatak broj 1 Sporazumu radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava od 27. ožujka 2013. (listovi 232-235 spisa), Izjavu o zaplijeni računa (obična zadužnica) od 09. prosinca 2018. (listovi 317-318 spisa), izvadak iz poslovnih knjiga SOCIETE GENERALE – SPLITSKA BANKA d.d. od 16. listopada 2015. (list 319 spisa), te od 12. studenog 2015. (list 327 spisa), Izjavu o otkazu Ugovora o kreditu, od 13. veljače 2018., s dostavnicama (listovi 387-388 spisa), u predmet FINA-e Klasa: UP-I/110/07/14-01/7075 čiji je sastavni dio Rješenje Nagodbenog vijeća HR02 FINA-e, Regionalni centar Zagreb, u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom WACHEM d.o.o. (koji je kasnije pripojen društvu W GROUP d.o.o.), koje je dostavljeno i u ovaj parnični spis (listovi 107-121), u predmet FINA-e Klasa: UP-I/110/07/15-01/8375 čiji je sastavni dio prijava tražbine pravnog prednika tuženika od 18. studenog 2015. u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom W GROUP d.o.o. Varaždin (listovi 197-200 spisa), Rješenje Klasa: UP-I/110/07/15-01/8375, Ur.broj: 04-06-16-8375-213 (listovi 203-209 spisa), u ovosudne spise P-111/2015 te St-425/2018, a naročito u Zapisnik od 26. ožujka 2018. o održanom ispitnom i izvještajnom ročištu (listovi 363-379 spisa).

10. Daljnje dokaze sud nije provodio smatrajući da je predmet raspravljen u dovoljnoj mjeri za donošenje odluke.

11. Cijeneći provedene dokaze na način propisan čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 12/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 – dalje: ZPP), na temelju svakog pojedinog provedenog dokaza, svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da nije osnovano tužiteljevo osporavanje tražbine tuženika u iznosu od 12.388.640,75 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u donosu na stečajnog dužnika W GROUP d.o.o. u stečaju, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Varaždinu pod poslovnim brojem St-425/2018.

12. Nije sporno među strankama da je tužitelj pravovremeno podnio tužbu u ovom predmetu.

13. Među strankama je sporno je li tuženik kao osobni vjerovnik mogao prijaviti predmetnu tražbinu kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda u spomenutom stečajnom postupku s obzirom da je svoju tražbinu osigurao založnim pravom, nadalje, predstavlja li Ugovor o kreditu na kojem tuženik temelji svoju tražbinu javnobilježnički akt i ima li svojstvo ovršne isprave, kao i je li nastupila zastara tuženikova potraživanja koja se temelji na Ugovoru o kreditu od . Također, sporna je aktivna legitimacija tužitelja s obzirom da je tužitelj podnio tužbu u ime stečajnog dužnika, a ne u vlastito ime.

14. U pogledu prigovora promašene aktivne legitimacije iz razloga što bi tužitelj tužio u ime stečajnog dužnika, a ne u vlastito ime, napominje se da prigovor nije osnovan. Naime, sud je tužitelja kao vjerovnika – osporavatelja tražbine, temeljem čl. 266. st. 1. SZ-a uputio na parnicu radi utvrđenja osporene tražbine kako

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

bi dokazao osnovanost svog osporavanja, te je sukladno uputi suda upravo tužitelj i podnio predmetnu tužbu kao osporavatelj.

15. Nije osnovan niti prigovor tuženika kako tužitelj nema pravni interes za vođenje ovog postupka s obzirom na to da se dužnik W GROUP d.o.o. u stečaju, u predmetu ovog suda broj P-111/2015 koji je pokrenuo radi poništenja ovršnih isprava, odrekao tužbenog zahtjeva. Naime, ne postoji identitet predmeta tog spora s predmetom spora u ovom postupku, jer se spomenuta parnica u predmetu P-111/2015 vodila radi utvrđenja ništetnosti Ugovora o kreditu i Sporazuma, što je različit tužbeni zahtjev od ovdje postavljenog.

16. U pogledu razloga osporavanja koje je iznio tužitelj u tužbi valja napomenuti da se u parnici utvrđivanje tražbine sukladno čl. 270. SZ-a može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu. Dakle, tužba koju vjerovnik podnosi mora biti identična prijavi tražbine u stečajnom postupku i glede osnove potraživanja i glede iznosa tražbine isplatnog reda, jer nikakve izmjene nisu dopuštene. Naime, kada bi vjerovnik podigao tužbu za drugi iznos ili na temelju druge pravne osnove onda se ne bi radilo o utvrđivanju tražbine koja je osporena, već o potpuno novoj tražbini.

17. Stoga, tužitelj u ovom postupku ne može povući tužbu za dio osporenog iznosa tražbine, već bi njegovo tzv. povlačenje tužbe zapravo predstavljalo otklanjanje osporavanja dijela osporene tražbine za koji je izjavio da povlači tužbu (32.335,75 kn). Naime, tužitelj tužbom traži da sud utvrdi da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda tuženika u iznosu od 12.388.640,75 kn prema stečajnom dužniku, a svojom tzv. izjavom o povlačenju isti je zapravo učinio nespornim, odnosno priznao da postoji tražbina tuženika u iznosu za koji je izjavio da povlači tužbu te da njegovo osporavanje ovog dijela tražbine nije osnovano.

Uzged se napominje da je sud, izvršivši uvid u prijavu tražbine tuženika u stečajnom postupku, utvrdio da je Presuda u predmetu P-111/2015 na koju se poziva tužitelj, dostavljena uz prijavu tražbine i o istoj se tužitelj mogao očitovati na ispitnom ročištu, pa su njegove tvrdnje o tome da nije imao mogućnost uvida u tu Presudu prilikom ispitivanja tražbina, neosnovane.

18. U odnosu na tvrdnje tužitelja kako tuženik ne može prijaviti svoju tražbinu kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda, već se samo namirivati iz predmeta osiguranja kao razlučni vjerovnik, napominje se da isti nisu osnovane, s obzirom da je čl. 137. SZ-a propisano da su stečajni vjerovnici koji u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imaju koju imovinskopravnu tražbinu prema dužniku, njegovi osobni vjerovnici. Prijavom tražbine u drugom višem isplatnom redu, isti zadržava pravo da se namiri za prijavljeni iznos ukoliko iz bilo kojeg razloga izostane namirenje iz razlučnog prava. Također, nisu osnovane niti tvrdnje tužitelja da bi prijave tražbine tuženika kao razlučnog vjerovnika u postupcima predstečajne nagodbe nad društvima WACHEM d.o.o. i W GROUP d.o.o., koji su se vodili pred FINA-om (Klasa: UP-I/110/07/14-01/7075 i Klasa: UP-I/110/07/15-01/8375), značile da tuženik u stečajnom postupku svoje tražbine ne može prijaviti kao osobni vjerovnik. Naime, kako se radilo o predstečajnim postupcima, to je tuženik u tim postupcima svoju

tražbinu mogao prijaviti ili kao razlučni, ili kao osobni vjerovnik, dok u stečaju takvih ograničenja kod prijave tražbine nema. Pritom se posebno napominje da su oba navedena postupka obustavljena, pa utvrđenja tražbina u tim postupcima nisu relevantna.

19. Tužitelj je na ispitnom ročištu u ovisnom stečajnom predmetu St-425/2018 osporio tuženikovu tražbinu navodeći kao razlog osporavanja zastaru tražbine te nepostojanje ovršne isprave za istu.

20. U pogledu prigovora nepostojanja ovršne isprave za tuženikovu tražbinu, tužitelj u tužbi pojašnjava da Ugovor o kreditu od 09. prosinca 2008. na temelju kojeg je tuženik prijavio u drugi viši isplatni red predmetnu tražbinu nije solemniziran i ne predstavlja javnobilježnički akt.

Uvidom u Potvrdu (solemnizaciju) javnog bilježnika Rankice Benc iz Varaždina pod brojem OV-8756/2008 od 09. prosinca 2008., priloženu uz prijavu tražbine u stečaju nad društvom W GROUP d.o.o., sud je utvrdio da se ista odnosi upravo na Ugovor o kreditu od 09. prosinca 2008. za kojeg tuženik tvrdi da nije solemniziran. Tim Ugovorom zaključenim između pravnog prednika tuženika i prednika društva W GROUP d.o.o. proizlazi da je prednik tuženika odobrio predniku stečajnog dužnika revolving devizni kredit za obrtna sredstva u iznosu od 1.500.000,00 eura. Dakle, suprotno tužiteljevim navodima, predmetni Ugovor na kojem tuženik temelji svoju tražbinu je solemniziran po javnom bilježniku i predstavlja ovršnu ispravu sukladno čl. 54. Zakona o javnom bilježništvu. Iz Izjave o otkazu Ugovora o kreditu reg.br. ZC-402/08 od 13. veljače 2018. proizlazi da je tuženik pozivajući se na pravo otkaza kredita iz čl. 5. Ugovora o kreditu od 09. prosinca 2008., tek dana 13. veljače 2018. otkazao predmetni Ugovor o kreditu, dok iz dostavnice koja prileži listu 388 proizlazi da je Izjava o otkazu dostavljena društvu W GROUP d.o.o. dana 15. veljače 2018. čime su obveze po kreditu u cijelosti dospjele na naplatu.

21. U pogledu tužiteljevih navoda da aneksi predmetnog Ugovora nisu ovršne isprave jer nisu sklopljeni u formi javnobilježničkog akta, napominje se da je sud uvidom u anekse utvrdio da isti doista nisu solemnizirani po javnom bilježniku kao glavni ugovor – Ugovor o kreditu od 09. prosinca 2008., no ova činjenica ne utječe na pitanje postojanja tuženikove tražbine prijavljene u stečajnom postupku kao tražbine drugog višeg isplatnog reda. Stranke su naime, aneksima ugovorile drugačije uvjete ispunjenja obveza društva WACHEM d.o.o. iz Ugovora o kreditu od 09. prosinca 2008.

22. U odnosu na tužiteljev prigovor zastare napominje se da je odredbom čl. 233. st. 1. ZOO-a propisano da zastarni rok za tražbine koje su utvrđene javnobilježničkim aktom zastarijevaju za 10 godina. Budući da je pod točkom 1. Ugovora naveden kao datum dospelosti obveze, 31. listopada 2009., to proizlazi da bi zastara tražbine temeljem predmetnog Ugovora o kreditu od 09. prosinca 2008. nastupila 01. studenoga 2019., dakle tek nakon što je tuženik svoje potraživanje prijavio u stečajnom postupku (07. veljače 2019.). Kako je međutim tuženik otkazao predmetni Ugovor svojom Izjavom od 13. veljače 2018., koja je dostavljena društvu WACHEM d.o.o. 15. veljače 2018., to zastarni rok društva WACHEM d.o.o. na ispunjenje obveze počinje teći tek od 16. veljače 2018., a iznosi 5 godina. Budući da

je tuženik svoju tražbinu u stečajnom postupku prijavio 07. veljače 2019., to zastara nije nastupila.

23. Što se pak tiče prigovora zastare potraživanja navodnih anuiteta ugovorenih Dodatkom broj 17 predmetnog Ugovora o kreditu, i to anuiteta od 31. ožujka, 31. srpnja i 31. listopada 2015. te 31. siječnja 2016., koji su prema tvrdnjama tužitelja zastarjeli, s obzirom da zastarni rok za anuitete temeljem aneksa koji nisu solemnizirani iznosi 3 godine, napominje se da je sud uvidom u dodatke predmetnog Ugovora koji prileže spisu, a naročito u Dodatak broj 17, utvrdio da su stranke člankom 2. istog, između ostalog ugovorile da će se iznos kredita u visini od 1.200.000,00 eura otplaćivati u 15 jednakih kvartalnih rata glavnice, dok će se obračun i naplata redovne kamate vršiti posebno i to kvartalno, dakle, ne u sklopu ugovorene rate glavnice. Stoga, ne radi se o anuitetima kako to tvrdi tužitelj, jer bi kod anuitetnog načina otplate kredita korisnik kredita svaki mjesec plaćao identičan iznos tuženiku kao davatelju kredita, u koji iznos bi bile uključene glavnica i kamata. Naprotiv, kod otplate kredita u ratama mjesečne otplate nisu jednake s obzirom da svaka rata otplaćuje isti iznos glavnice dok iznos kamate (potencijalno) varira. Slijedom navedenog, sve kad bi se zastara tuženikova potraživanja procjenjivala s obzirom na Dodatak 17 predmetnog Ugovora, ne bi došlo do primjene trogodišnjeg zastarnog roka za anuitete. Međutim, ističe se da se tuženikova tražbina temelji na ovršnoj ispravi - solemniziranom Ugovoru o kreditu od 09. prosinca 2008. koji je Izjavom tuženika od 13. veljače 2018. dostavljenom dužniku 15. veljače 2018., otkazan, te je tek s tim danom (15. veljače 2018.) dospjela cjelokupna obveza dužnika temeljena na predmetnom Ugovoru o kreditu.

24. Odredbom čl. 138. st. 2. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22 – dalje: SZ) propisane su tražbine koje ulaze u tražbine prvog višeg isplatnog reda (st. 1.), dok je st. 2. iste odredbe određeno da u tražbine drugog višeg isplatnog reda ulaze sve ostale tražbine prema dužniku osim onih koje su razvrstane u niže isplatne redove. Slijedom navedenog, tražbina tuženika prema dužniku predstavlja tražbinu drugog višeg isplatnog reda, a ista se temelji na solemniziranom Ugovoru o kreditu od 09. prosinca 2008., pri čemu je sud, kako je naprijed obrazloženo, utvrdio da se ne radi o zastarjeloj tražbini.

25. Slijedom navedenog, sud je ocijenio tužbeni zahtjev neosnovanim, te ga odbio.

26. Odluka o troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, pa kako tužitelj nije uspio sa svojim tužbenim zahtjevom to je dužan tuženiku naknaditi cjelokupne prouzročene parnične troškove potrebne za vođenje ovog postupka. Sud je kao potrebne troškove u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a tuženiku priznao trošak sastava odgovora na tužbu od 17. kolovoza 2020. (Tbr. 8.1. OT – 75 bodova), troškove sastava podnesaka od 28. travnja 2021. te 12. travnja 2022. (Tbr. 8.1. OT – za svaki po 75 bodova), trošak zastupanja na pripremnom ročištu od 08. ožujka 2021., te na ročištu od 28. rujna 2022., na kojima se raspravljalo o procesnim pitanjima (Tbr. 9.2. OT – za svako po 37,5 bodova), te trošak zastupanja na ročištima za glavnu raspravu od 27. travnja 2022., 08. lipnja 2022. te 07. veljače 2023. (Tbr. 9.1. OT – za svako po 75 bodova), što ukupno iznosi 525 bodova, odnosno uz obračun vrijednosti boda (15 kn za jedan bod) 7.875,00 kn. Ovom iznosu valja

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

pribrojiti i PDV od 25% (1.968,75 kn) pa ukupni troškovi tuženika koje mu je dužan naknaditi tužitelj iznose 9.843,75 kn / 1.306,49 EUR¹.

27. S preostalim dijelom zatraženih troškova u iznosu od 1.410,23 kn / 187,17 EUR tuženik je odbijen, kao neosnovanim. Ovo, s obzirom da je prilikom obračuna troškova kao osnovicu uzeo pogrešnu vrijednost predmeta spora tj. vrijednost predmeta spora veću od 10.000,00 kn, dok utvrđena vrijednost predmeta ovog spora iznosi 10.000,00 kn. Osim toga, tuženik je pogrešno primijenio Tarifni broj 9.1. Odvjetničke tarife za zastupanje na pripremnom ročištu od 08. ožujka 2021. te ročištu od 28. rujna 2022., na kojima se raspravljalo samo o procesnim pitanjima, pa je valjalo primijeniti Tarifni broj 9.2. Odvjetničke tarife.

U Varaždinu 31. ožujka 2023.

Sutkinja

Melita Poljanec Bubaš

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od petnaest (15) dana od dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o tom ročištu. Ako stranka nije uredno obaviještena o tom ročištu, može podnijeti žalbu u roku od petnaest (15) dana od primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi pisano, putem ovoga suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku Alenu Ivkoviću, odvjetniku iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Alen Ivković i Sunčica Novak iz Rijeke
2. Tuženiku po punomoćnici Emi Kalogjera Juranić, odvjetnici iz Zagreba

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Broj zapisa: **9-30857-076e8**

Kontrolni broj: **0897f-07533-f6077**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MELITA POLJANEC BUBAŠ, L=VARAŽDIN, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.